

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814208334
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8814208334.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovéj, sudkyne JUDr. Jany Burešovej a sudcu Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobkyne U. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom M.-L., Z. XXXX/XX, W. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, U. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX, X. nad Z. ako právnych nástupcov pôvodného žalobcu Z. G., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bývajúceho Z. XXXX/XX, XXX XX M., zomretého XX.XX.XXXX proti žalovaným: 1) M.I.S., spol. s r.o. Czechoslovakia, so sídlom Ondavská 914/65, Vranov nad Topľou, IČO: 31 650 201 zastúpený JUDr. Petrom Rychnavským, advokátom, AK Rázusova 111/19, Vranov nad Topľou 2/ Mesto Vranov nad Topľou, ul. C. Daxnera 87, Vranov nad Topľou, IČO: 00 332 933 zastúpené JUDr. Ing. Michalom Plentom, advokátom, AK Sídliisko Okulka 19/42, Vranov nad Topľou, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalujúcej strany proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 11C/126/2014-498 z 30.11.2017 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s uznesením č.k. 11C/126/2014-498 z 30.11.2017 a uznesením č.k. 11C/126/2014-505 z 26.06.2018

Priznáva žalovanému v 1. rade voči žalobcom, povinným spoločne a nerozdielne, nárok na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

„Žalobu zamieta.

Žalovaný v 1 rade a žalovaný v 2.rade majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že na súd bola podaná dňa 19.09.2014 žaloba, ktorou sa pôvodný žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva k pozemkom, a to parcele CKN č. XXXX/X o výmere XXXX m2 druh ostatné plochy, k. ú. I., parcely CKN č. XXXX/X o výmere XXX m2 druh zastavané plochy a nádvoria, k. ú. X. nad Z., parcely CKN č. XXXX/X o výmere XXXX m2 druh zastavané plochy a nádvoria, parcely CKN č. XXXX/X o výmere XXXX m2 druh zastavané plochy a nádvoria, parcely CKN č. XXXX/X o výmere XX m2 druh zastavané plochy a nádvoria, parcely CKN č. XXXX/X o výmere XX m2 druh zastavané plochy a nádvoria, parcely CKN č. XXXX/XX druh zastavané plochy a nádvoria, parcely CKN č. XXXX/XX o výmere XX m2 druh zastavané plochy a nádvoria, parcely CKN č. XXXX/XX o výmere XXX m2 druh

zastavané plochy a nádvoria, parcely CKN č. XXXX/XX o výmere XXXX m² druh ostatné plochy, parcely CKN č. XXXX/XX o výmere XXXX m² druh ostatné plochy, parcely CKN č. XXXX/XX o výmere XXX m² druh zastavané plochy a nádvoria, parcely CKN č. XXXX/XX o výmere XX m² druh zastavané plochy a nádvoria. Žalobu odôvodňoval tým, že jeho právny predchodca - otec L. G. bol výlučným vlastníkom, okrem iného, aj parcely pôvodné číslo XXX, nachádzajúcej sa v k. ú. I. a X. nad Z. lokalita K., druh pasienky, pričom jeho otec túto parcelu nadobudol od svojej matky R. F., rod. I. ešte za jej života darom, čo sa nepremietlo v evidencií nehnuteľností. Uvedenú parcelu otec užíval ako pasienok pre svoj dobytok až do obdobia kedy bola včlenená spolu s inými jeho parcelami do honov miestneho JRD niekedy v roku 1958. Po druhej svetovej vojne otec časť tejto parcely dočasne poskytol na užívanie miestnemu futbalovému klubu, ktorý túto časť využíval asi tri roky ako ihrisko, no naďalej však užíval túto parcelu ako pasienok až do času, kedy bola včlenená do JRD. V roku 1991, keď družstvo prestalo využívať uvedenú lokalitu a jeho otec zistil, že jeho parcela XXX nie je vedená v evidencií nehnuteľností, podal na Okresný súd Vranov nad Topľou žalobu, ktorou sa domáhal určenia vlastníckeho práva k parcele XXX. V tom čase už bola parcela vedená s podlomením ako parcela reg. CKN XXX/X a ďalšia CKN XXX/X, ktorá podľa vyjadrenia vtedajšej Správy katastra vznikla rozdelením pôvodnej parcely XXX. V súčasnosti parcela XXX/X síce existuje, avšak na ňu nie je vedený list vlastníctva. Na základe rozhodnutia súdu bol otec zapísaný ako vlastník na parcelu XXX/X. Nemá vedomosť na základe čoho došlo k rozdeleniu pôvodnej parcely XXX v lokalite K.. Správa katastra mu tieto informácie neposkytla a na jeho žiadosti neodpovedá. Uviedla, že pôvodná parcela jeho otca XXX bola pričlenená k jeho ďalšej parcele a preto nie je vedená v evidencií nehnuteľností. Toto však nemá reálny základ z dôvodu, že v tom prípade by sa výmera parcely XXX musela navýšiť o výmeru pôvodnej parcely XXX, čo sa nestalo. Parcela č. XXX reg. EKN, ktorú vlastní, má stále rovnakú výmeru XXXX m² a je vedená na LV č. XXXX, k. ú. I., pôvodne vedená vo vložke PK č. XXX. Keďže vie a pamätá si, kde sa ich parcela XXX nachádzala a kam siahala, a to až po suseda pána F. (parcela XXXX/X). Má za to, že z nej boli z jemu neznámych dôvodov odčlenené a postupne vytvorené parcely v súčasnosti vedené ako parcela reg. CKN č. XXXX/X na ktorú nie je založený list vlastníctva, parc. CKN č. XXXX/X na ktorú rovnako nie je založený LV, parcely všetky CKN č. bližšie uvedené v návrhu, ktoré sú uvedené na LV č. XXXX, k. ú. X. n. T. Nemá vedomosť na akom základe je parcela EKN č. XXX vedená na LV XXXX a tiež parcela EKN XXX vedená na LV XXXX v katastrálnej mape vedená v susedstve jeho parcely a prekrýva ju.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaní so žalobou nesúhlasili. Poukázali na to, že žalobca nepreukázal, že by parcely, vo vzťahu ku ktorým sa domáhal určenia vlastníckeho práva, pochádzali z pozemkov zapísaných pozemnoknižných vložkách, v ktorých by bolo zapísané vlastníctvo žalobcu alebo jeho právnych predchodcov.

Súd prvej inštancie zistil skutkový stav z rozsiahleho dokazovania, čo popísal v bodoch 7-92 odôvodnenia rozsudku a posúdením skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, pretože žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení uvedených v žalobe, a to že jeho právny predchodca bol vlastníkom parcely č. XXX, časť X. a že táto pochádza z vložky č. XX, kde je evidované vlastníctvo predchodcov žalobcu k parcele č. XXX. V konaní bolo preukázané, že žalobca, resp. jeho predchodcovia, vlastnili parcelu č. XXX pochádzajúcu z vl. č. XX, no ide o časť P., nie X., pričom obe lokality X. a P. sú situované v úplne iných častiach mesta X. nad Z., čo vyplýva z identifikácie parciel, mapy a v neposlednom rade z výpovede pracovníčky správy katastra. Žalobca neobjasnil z akej pôvodno-knižnej parcely odvodzuje svoje vlastnícke nároky a jeho vlastníctvo z vložky č. XX k žalovaným pozemkom nevyplýva. Listinnými dôkazmi bolo potvrdené, že pozemnoknižnú parcelu č. XXX, zapísanú v pozemno-knižnej vložke č. XXX žalobca nikdy nevlastnil ani jeho právni predchodcovia, nakoľko z vložky č. XXX vyplýva, že v tejto vložke bola zapísaná parcela č. XXX G. ihrisko, miestny hon vo výmere Xha XX a XX m² vo vlastníctve Telocvičná jednota F. X. v celosti. Titul rozsudok z 21.07.1952, č.d. XXX a z vložky č. XX, (čl. 67 a nasl.) z ktorej vyplýva, že v tejto vložke boli zapísané okrem iných parciel aj parcela č. XXXX X., pasienky o výmere X ha, XXX a XX m². Ako prvý vlastník je zapísaný Dr. R. B. V., zmienka o právnych predchodcoch žalobcu tam nie je. Pozemok, parcela č. XXX, časť X. nie je uvedená ani v darovacej zmluve z XXXX, uznesenie súdu z 30.01.1949. V danom prípade žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním k žalovaným nehnuteľnostiam, ktorými sú dobromyseľnosť, oprávnenosť držby a držba po dobu stanovenú zákonom. Žalobca nepreukázal, že by jeho predchodcovia boli vlastníkami, respektíve nadobudli zákonným spôsobom žalované nehnuteľnosti, a teda následne aj oprávnenosť držby. V konaní listinnými dôkazmi bolo naopak preukázané, že žalobca, resp. jeho predchodcovia vlastnili parcelu č. XXX pochádzajúcu z vl. č. XX, no ide o časť P., nie X., pričom obe lokality X. a P. sú situované v úplne iných častiach mesta X. nad Z., čo vyplýva z identifikácie parciel, mapy a v neposlednom rade z výpovede pracovníčky správy katastra. Parcela reg. E XXX sa nachádza v inej časti

katastrálneho územia, ako si robí nárok žalobca, tieto parcely nie sú totožné. Čo sa týka žalovaného v 1.rade počas celého rozsiahleho dokazovania sa žalobcovi nepodarilo preukázať, že parcely, ktoré boli vymedzené v podanom návrhu zo dňa 18.09.2014, ako novovytvorené, označené č. XXXX/X až po XXXX/XX, pochádzajú od pôvodnej pozemno-knižnej alebo vôbec nejakej parcely vo vlastníctve žalobcu, respektíve jeho právneho predchodcu. Preto si žalobca nemôže odvodzovať žiadne vlastnícke právo na tieto parcely, pretože neunesol dôkazné bremeno ohľadne toho, že tieto parcely pochádzajú od jeho vlastníctva, príp. od vlastníctva jeho právnych predchodcov. Pokiaľ ide o namietanú kúpnu zmluvu, ktorou sporné nehnuteľnosti nadobudol žalovaný v 1.rade, táto kúpna zmluva má všetky náležitosti, na jej základe bol zapísané vlastníctvo žalovaného v 1.rade. Pokiaľ ide o namietané skutočnosti ohľadom nástupníctva, tieto, ak by aj nejaké boli, nemôžu mať vplyv vo vzťahu k rozhodnutiu ohľadne žalobcu, keďže, ako už je uvedené, pozemky, ktoré boli predmetom kúpy, nepochádzajú z vložky, kde bolo evidované vlastníctvo právnych predchodcov žalobcu. Preto posúdenie otázky platnosti, či neplatnosti kúpnej zmluvy vo vzťahu k žalobcovi a k žalovaným pozemkom a k posúdeniu toho, či je žalovaný vlastníkom žalovaných pozemkov nemôže mať žiaden vplyv. Aj keby bolo rozhodnuté, že zmluva nie je platná, neznamená to automaticky vlastníctvo žalobcu k sporným pozemkom. Dôvodom je to, čo aj bolo preukázané, že pozemky žalovaného v 1.rade pochádzajú z inej vložky, ako z tej, od ktorej si žalobca odvodzuje svoje vlastnícke právo a žalované pozemky neboli zapísané vo vložke a nepochádzajú z vložky, kde je evidované vlastníctvo žalobcu. Pokiaľ sa týka nehnuteľnosti, ktoré sú vo vlastníctve mesta X. n/T, žalobca neunesol dôkazné bremeno ani vo vzťahu k tomuto žalovanému. Parcela XXX/X a XXX/X sa skladá z parcely XXXX/X a XXXX/X. To sú tzv. „E-čkové“ parcely, pričom parcela XXXX je evidovaná na liste vlastníctva a E-čková parcela pre Mesto X. nad Z. a parcela XXXX/X nie je vedená ako parcela, vo vlastníctve žalovaného v 2.rade.

Súd prvej inštancie poukázal tiež na rozhodnutie týkajúce sa opravy v katastrálnom operáte. Ide o rozhodnutie z 11.10.2011, vydané Správou katastra, podľa ktorého B. porvazy je polohou určený v severozápadnej časti katastrálneho územia, lokalita Za virbinami je polohovo určená v severovýchodnej časti katastrálneho územia. Podľa zistených údajov z prešetrovania z dostupných archívov katastra, rozsudok, ktorý cituje pôvodnú parcelu EN XXX/X bol zbytočný, nakoľko podľa máp v pozemkovej knihe, podľa parcelného protokolu parcela EN XXX/X bola zrušená a zlúčená k parcele EKN XXX, ktorá bola zapísaná v pozemkovo-knižnej vložke č. XXX o výmere X.XXX m² titulom skutočnej držby - č. d. XXX/XXXX pre L. G. v celistvosti. Pôvodná parcela č. XXX/X, ktorá rozsudkom bola vysúdená pre L. G. v tom čase už bola súčasťou parcely EKN č. XXX zapísané na LV č. XXXX pre Z. G. v celistvosti. Z pozemkových portálov, t. j. z pozemno-knižnej mapy je zrejmé, že parcela EKN č. XXX je grafický zväčšená o parcelu EKN č. XXX/X, plošne predstavuje výmeru zodpovedajúcu výmere oboch parciel. Súd tiež poukázal na to, že časť P. sa nachádza v celkom inej časti, ako si uplatňuje žalobca. Žalobca si uplatňuje vlastnícke právo k pozemku označenom „Za vrbinami“ pričom ide o diametrálny rozdiel v tom, kde sa parcely nachádzajú. V pozemkovej vložke XX je zapísaná parcela č. XXX, roľa P. bez výmery. Vlastníkom tejto parcely bol v 1. l., l., rod. X., čo vyplýva z tejto vložky. Parcela XXX, ktorá je zapísaná vo vložke XXX, sú to oddelené parcely a tie isté, ktoré užívali G.. Žalobca sa nemôže odvolávať na vložku XX a tvrdiť, že je vlastníkom Za X. alebo nejakého pozemku Za X., keď táto pozemno-knižná vložka sa týkala časti P.. Nie je možné, aby sa zamenili tieto dva miestopisné názvy.

Pri právnom posúdení odkázal na ust. Zákona č. 141/1950 Zb. Občianskeho zákonníka - § 110, § 114, § 115, § 116 ods. 1, 2, § 145 ods. 1, 2, § 566 ods. 1 a na ustanovenia v súčasnosti platného Občianskeho zákonníka - § 129 ods. 1, 2, § 130 ods. 1, 2, § 132 ods. 1, § 134 ods. 1, 3, 4, § 854, § 865 ods. 3.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 2 CSP konštatujúc, že úspešnými boli žalovaní, preto rozhodol o ich nároku na náhradu trov konania v pomere úspechu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) a f) CSP. Mal za to, že súd pri hodnotení výsledkov dokazovania zbral do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali, prípadne neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané. Žalobou sa domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, pozemku pôvodne označenému ako parc. č. XXX v časti X. v meste X. nad Z.. Svoje vlastnícke právo odvodzuje od svojho otca L. G., ktorý bol v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 6C/898/1991 úspešný. Kataster nehnuteľností podal súdu písomné vyjadrenie, že parc. č. XXX v časti X. bola rozdelená a podlomená na parc. XXX/X, čomu zodpovedá aj výrok rozsudku z toho konania. V tom čase teda kataster netvrdil a neargumentoval tým, že právny predchodca sa neoprávnene domáhal určenia vlastníckeho práva k parc. č. XXX v časti X., neuvádzal, že parc. č. XXX v časti X. bola pričlenená k parc. č. XXX v časti P.. Práve naopak, vo vyjadrení, ktoré adresoval súdu uviedol, že sa dá predpokladať, že v pozemkovej knihe existuje ešte jedna parcela XXX zapísaná v prospech žalobcu v inej vložke a že parcela zobrazená ako XXX/X a XXX/X výmerovo by

mala byť s dvojnásobnou výmerou. Súd prvej inštancie sa uspokojil s tvrdením katastrálneho odboru, že parc. č. XXX bola pričlenená k parc. XXX, a to bez akéhokoľvek dôkazu, ktorý žalobca opakovane žiadal predložiť. Na argumentáciu, že tak kataster nemohol urobiť, jednak z dôvodu, že je nereálne pričleniť parcelu v časti X. k parcele v časti P., ktoré sú značne od seba vzdialené a v úplne iných lokalitách mesta X. nad Z. nedostal odpoveď, ako i na otázku kedy tak kataster urobil a z akého titulu. X. katastra o pričlenení odporuje nielen logike, ale aj zákonu, keďže nie je možné pričleniť parc. č. XXX patriacu pôvodne L. G. k parc. č. XXX, ktorej vlastníkom bol Y. G.. Aj v prípade, že by obe parcely aj v rozdielnych častiach katastra patrili jednému vlastníkovi, nemohol kataster nehnuteľností vykonať pričlenenie bez toho, aby o tomto úkone upovedomil vlastníka, a aby o tomto úkone nebol vykonaný záznam, ktorý by tento úkon a dôvod preukazoval. Súd sa s uvedenými nezrovnalosťami nevysporiadal.

V odvolaní bol namietaný tiež návrh súdu k posúdeniu platnosti/neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorou X. sokolská župa L. M. previedla pozemok - parc. č. XXXX na žalovaného v 1. rade. Žalobca poukázal na neplatnosť tejto zmluvy tvrdiac, že predávajúci predmet prevodu nikdy nevlastnil. Pôvodný vlastník F. na Slovensku zrejme vlastnil parc. č. XXX vedenú v pozemkovoknižnej vložke č. XXX vedenú ako ihrisko, avšak v lokalite kde sa ihrisko historicky i dnes nachádza, a nie v časti X. kde sa mala nachádzať parcela právneho predchodcu žalobcu. Podľa odvolania bolo súdu preukázané, že kúpna zmluva, ktorou žalovaný v 1. rade nadobudol parc. č. XXXX je absolútne neplatným právnym úkonom. Predávajúci nie je právnym nástupcom F. na F., a teda parcela, ktorú previedol, mu nikdy nepatriala a tiež preto, že v roku XXXX, kedy bola kúpna zmluva uzavretá, predávajúci ako subjekt s právnou subjektivitou neexistoval. Žalobca sa už pred podaním žaloby obrátil na katastrálny odbor a žiadal vysvetlenie, z ktorých parciel EKN vznikla parc. č. XXXX a dôkazy ako sa pôvodná parcela XXX delila a ktorých CKN parciel je súčasťou. Kataster na žiadosti žalobcu vôbec nereagoval, čo viedlo k podaniu žaloby. Pre nesúčinnosť katastra žalobca žiadal, aby súd vyžiadal z katastrálneho odboru podklady, ktoré preukážu ako vznikla parcela č. XXXX a č. XXX/X, doklad o pričlenení parcely XXX k parcele XXX predpokladajúc, že súdu budú predložené listiny, z ktorých bude možné zistiť žiadané informácie. Nič z uvedeného však katastrálny odbor nepredložil, aj keď bol súdom na splnenie edičnej povinnosti vyzvaný. Podľa žalobcu sa súd prvej inštancie uspokojil s výpoveďou pracovníčky katastrálneho odboru napriek tomu, že nevedel odstrániť základné rozpory, vysvetliť nezrovnalosti v evidencii, na ktoré žalobca poukazoval. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Poukázal na to, že bol to žalobca, ktorý bol povinný podložiť svoje tvrdenia uvedené v žalobe dôkazmi, prípadne navrhnúť vykonanie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. V čase podávania žaloby bol zrejme v dôkaznej núdzi, preto žiadal súd o poskytnutie pomoci. Súd to aj vykonal v rozsahu, ako to žalobca navrhol, ak aj nie viac. Napriek tomu sa žalobcovi nepodarilo preukázať, že je vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX kat. územie X. nad Z.. Námetka žalobcu ohľadne ne/platnosti kúpnej zmluvy uzavretej žalovaným v 1. rade, predmetom ktorej bola kúpa parcely č. XXXX o výmere XXXXX m² zapísanej na LV č. XXXX kat. územia X. nad Z. je nerelevantná, keďže žalobca nepreukázal, že by ním žalované parcely, ku ktorým sa domáha určenia vlastníckeho práva, pochádzali od parcely vo vlastníctve žalobcu v čase pred uzavretím tejto kúpnej zmluvy; žalobca sa k vyjadreniu žalovaného v 1. rade k jeho odvolaniu nevyjadril.

4. Žalovaný v 2. rade sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Po zistení úmrtia žalobcu Z. G., ku ktorému došlo XX.XX.XXXX, súd prvej inštancie uznesením č.k. 11C/126/2014-498 z 30.11.2017 rozhodol tak, že súd pokračuje v konaní na strane žalovaného Z. G., nar. XX. XX. XXXX, Z. XXXX/XX, XXX XX M., zomrelého dňa XX.XX.XXXX s dedičmi a to U. G., nar. XX.XX.XXXX, M. - L., Z. XXXX/XX, W. B., nar. XX.XX.XXXX, F. XXX, U. G., nar. XX.XX.XXXX, U. XXXX, X. nad Z..

Uznesením č.k. 11C/126/2014-505 zo dňa 26.06.2018 súd prvej inštancie opravil výrok uznesenia sp. zn. 11C/126/2014-498 Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 30.11.2017, tak, že správne znie: „ Súd pokračuje v konaní na strane žalobcu Z. G., nar. XX.XX.XXXX, Z. XXXX/XX, XXX XX M., zomrelého dňa XX.XX.XXXX s dedičmi a to U. G., nar. XX.XX.XXXX, M. - L., Z. XXXX/XX, W. B., nar. XX.XX.XXXX, F. XXX, U. G., nar. XX.XX.XXXX, U. XXXX, X. nad Z.. Vo zvyšnej časti zostáva vyššie uvedené uznesenie nezmenené a toto uznesenie tvorí jeho súčasť.

V dôvodoch uznesenia č.k. 11C/126/2014-498 z 30.11.2017 súd prvej inštancie uviedol, že vykonanou lustráciou zistil, že ako dedičia po zomretom pôvodnom žalobcovi Z. G. prichádzajú do úvahy pozostalá

manželka U. G., nar. XX.XX.XXXX, a deti poručiťa a to W. B., nar. XX.XX.XXXX a U. G., nar. XX.XX.XXXX. Preto s týmito osobami pokračoval v konaní v súlade s § 63 ods. 1, 2 CSP.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario).

Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený preskúmať ho z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne do uplynutia odvolacej lehoty uvedené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli, ako aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 20.02.2020 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie dôvodným nebolo.

7. Odvolacia argumentácia, tak ako bola formulovaná pôvodným žalobcom, vychádzajúc z jej obsahu a zdôraznenia údajných pochybení súdu prvej inštancie, bola konštruovaná na tvrdení o nevykonaní dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností a na tvrdení o nesprávnosti skutkových zistení, ktoré mali vyplývať z vykonaných dôkazov, čím mali byť dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. e) a f) Civilného sporového poriadku. Odvolací súd posúdil relevantnosť takto vymedzených tvrdení prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP je súdnou praxou interpretovaný v zmysle pochybenia súdu pokiaľ zamietne návrh na vykonanie dôkazu spôsobilého k objasneniu relevantných skutkových zistení. Súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, resp. práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj vykonávanie dokazovania s cieľom ustálenia skutkových okolností súdnej veci, ktoré sú pre právne posúdenie podstatné a sú medzi účastníkmi sporné (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.10.2010, II. ÚS 379/09), jeho súčasťou nie je povinnosť súdu vykonať všetky dôkazy označené účastníkom konania, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia vo veci umožňuje sudcovi vykonať len tie dôkazy, ktoré k takémuto rozhodnutiu vedú (I. ÚS 64/97, uznesenie zo dňa 08.10.1997).

9. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je súdnou praxou interpretovaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie posúdil vec po právnej stránke, ktoré však nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom vtedy, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Dochádza k tomu vtedy, ak je logický rozpor v hodnotení dôkazov z hľadiska závažnosti, zákonnosti, vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

10. Po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie vyhodnotil relevantnosť navrhnutých dôkazov, pri ich vykonávaní nepochybil, dokazovanie vykonal všetkými dôkaznými prostriedkami spôsobilými viesť k riadnemu zisteniu skutkového stavu. Dokazovanie bolo rozsiahle, vedené s cieľom eliminácie posúdenia faktov podstatných pre posúdenie sporu. Skutkový stav bol zistený riadne a právne závery, ku ktorým súd prvej inštancie dospel vychádzajú zo skutkových zistení. Súd prvej inštancie dal v rozhodnutí jasné, zrozumiteľné, dostatočne konkrétne a v logickej postupnosti sformulované vysvetlenie dôvodov rozhodnutia, ku ktorému dospel. Je evidentné, že sa podrobne zaoberal všetkými tvrdenými skutočnosťami, dôkazmi a námietkami, riadne ich vyhodnotil a dospel tak k správne, presvedčivému právnemu záveru.

Na týchto správnych záveroch sa nič nezmenilo ani v priebehu odvolacieho konania. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP), a preto k odvolacím dôvodom žalobcu len na zdôraznenie správnosti dodáva:

11. Žalobca je, čo sa obsahu týka úkonom, ktorým žalobca vymedzuje subjekty, predmet a obsah žalobou začatého súdneho konania. Právom žalobcu je, vyplýva to z čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, domáhať sa zákonom ustanovený postupom svojho práva na súde. Žalobou môže uplatniť skutočnosti, ktorým hmotné právo prisudzuje právny význam. To, či bude v spore úspešný závisí od toho, či sa logická štruktúra príčin a následkov, ktoré on sám pokladá za skutkový dôvod svojho nároku, zhoduje so štruktúrou príčin a následkov, ktoré upravuje zákon a predovšetkým od toho, či tvrdené skutočnosti preukáže.

12. Pôvodný žalobca podal na súd žalobu, ktorou sa domáhal určenia vlastníckeho práva k pozemkom v žalobe špecifikovaným. Základnou podmienkou úspechu tejto žaloby bolo dokázanie toho, že nastali skutočnosti, s ktorými právo spája nadobudnutie vlastníckeho práva. Nakoľko je sporové konanie ovládané zásadou prejednacou, bolo povinnosťou žalobcu k ním tvrdným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazy, z ktorých vyvodzoval nadobudnutie vlastníckeho práva, aby mohol byť v spore úspešný. Odvolacia argumentácia k tvrdenému preukázaniu toho, že nastali skutočnosti preukazujúce to, že je to žalobca (pôvodný žalobca), ktorý by mal byť ich vlastníkom, bola založená na zdôraznení toho, že v skoršom konaní, v ktorom sa otec žalobcu domáhal určenia vlastníckeho práva k parc. č. XXX v časti X., t.j. v konaní vedenom Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp.zn. 6C/898/1991, kataster neuvádzal to, že parc. č. XXX v časti X. bola pričlenená k parc. č. XXX v časti P. F. prvej inštancie sa však podľa žalobcu v súčasnom konaní uspokojil s tvrdením katastrálneho odboru, že k pričleneniu parc. XXX k parc. č. XXX došlo. Podľa žalobcu nebola však daná odpoveď na to, kedy tak kataster urobil a z akého titulu. S týmito nezrovnalosťami sa súd nevysporiadal.

K tejto odvolacej argumentácii je potrebné uviesť, že zo spisu nevyplýva to, že by pôvodný žalobca navrhol alebo označil dôkaz, ktorým by boli podložené jeho úvahy o nesprávnosti zápisov v katastri. Na úvahy žalobcu v tomto smere dal súd prvej inštancie zrozumiteľnú odpoveď v bodoch 121 - 123 rozsudku, na ktoré odvolací súd poukazuje.

13. Čo sa týka odvolacej argumentácia namietajúcej záver súdu prvej inštancie o irelevantnosti potreby zaoberať sa posúdením platnosti alebo neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorou X. L. M. previedla pozemok - parcelu č. XXXX na žalovaného v 1. rade je potrebné uviesť, že tento argument bol taktiež bez relevancie. Predmetom konania totiž nebolo určenie toho, ktorý konkrétny subjekt, v tomto prípade žalovaný v 1. rade, nie je vlastníkom v žalobe uvedených nehnuteľností. Predmetom konania bolo dokázať, že je to žalobca, ktorý vlastníkom v žalobe označených nehnuteľností je. Len vo vzťahu k takto vymedzenému petitu žalobného návrhu mal žalobca naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Správne súd prvej inštancie v bode 119 dôvodov rozsudku uviedol, že ak by aj bolo rozhodnuté, že zmluva, relevantnosť ktorej žalobca v odvolaní napádal, nie je zmluvou platnou, neznamenalo by to, že je to žalobca, ktorý preukázal, že je vlastníkom nehnuteľností, určenia vlastníctva ku ktorým sa žalobou domáhal.

14. Z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako rozsudok vecne správny, čo sa týka rozhodnutia vo veci samej, ako aj súvisiaceho výroku o nároku o náhradu trov konania podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd postupom vyplývajúcim z § 396 ods. 1 CSP, podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný v 1. rade bol voči žalobcom, právnym nástupcom pôvodného žalobcu, plne úspešný. Priznal mu preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Žalovaný v 2. rade bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, preto mu odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Pri tomto rozhodovaní vychádzal z článku 17 základných princípov CSP, zakotvujúceho procesnú ekonómiu pred súdom. Rozhodovanie podľa § 262 v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie vo výške náhrady trov konania za situácie keď procesne úspešnej strane žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale aj v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.